

РЕШЕНИЕ

№ 11639

гр. София, 11.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 17.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **9401** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на В. С. Г., ЕТ „ВИОЛЕТА ГЕНДЖЕЛИЕВА ВИЖЪН“, ЕИК-[ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221020003920-091-001/28.03.2023 г., поправен с РАПРА №П-22221023067837-003-001/11.04.2023 г., издадени от С. Т. К.-орган, възложил ревизията и Д. Д. Т.-ръководител на ревизията, потвърден с Решение №800/13.06.2023 г. на Директор на Дирекция „ОДОП“- [населено място] при ЦУ на НАП. Релевират се доводи, че обжалваният акт е незаконосъобразен, неправилен, постановен при допуснати съществени процесуални нарушения, противоречие с материалния закон. Твърди се, че производството по ревизия е започнало въз основа на Заповед за възлагане на ревизия ЗВР № Р-22221020003920-020-001 от 01.07.2020 г., връчена по електронен път на 17.07.2020 г., като на основание чл. 113, ал. 3 ДОПК е издадена и втора Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221520003920-020-002 от 15.10.2020 г., за която се сочило, че е връчена също по електронен път на 05.01.2021 г. Извършването на ревизията следвало да приключи в срок до 15.12.2020 г., а уведомяването за това обстоятелство е достигнало до получателя му след тези срокове, а именно на 05.01.2021 г. Съответно ревизионния доклад следвало да бъде издаден в срок не по-късно от 29.12.2020 г.. В случая, при пълно неспазване на закона и императивните разпоредби на ДОПК ревизионният акт е издаден 2 години по-късно. Според жалбоподателя, константна е практиката, че издаването на ревизионен доклад извън 14-дневния срок, предвиден в закона се приема за нарушение на ДОПК и води

до отмяна на ревизионния акт, издаден въз основа на доклада. Твърди се, че издаването на ревизионен акт след предвидения за това законов срок е в нарушение на времевата компетентност на издалите го лица, което представлява съществено нарушение на административно производствените правила на ДОПК. Уведомления с искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице са връчвани след като срокът, определен от самия орган за извършване на ревизия вече е бил изтекъл. Поддържа се, че заповед за продължаване на срока за изготвяне на ревизията не е изготвяна и не е връчвана на В. Г.. По същество, видно и от самата ревизия, че за всички проверявани години е налице потвърждение на декларираните приходи от страна на проверявания търговец, т.е. същият добросъвестно отчитал дейността си при спазване на предвидения ред. По отношение на обследваната 2015 г., ревизиращият орган не е извършил в цялост дължимата проверка, като разгледал несистемно и частично движението на паричните потоци. Касало се за получени доходи от физическо лице, през конкретната финансова година, т.е. не е налице нужда от водене на счетоводна отчетност. Предвид изминалите повече от 8 години напълно логично е физическото лице да не разполага с документи за тези периоди, нито да има конкретен спомен за начина, по който са разходвани ресурсите. Прави възражение и за изтекла погасителна давност по отношение на всички твърдени суми за периода от 2015 г.- 2019 г., доколкото ревизията следвало да приключи още през 2020 г., което не е станало по причини независещи от ревизираното лице. Оспорва се и акцесерното задължение за лихви. Моли съда да отмени обжалвания акт изцяло в потвърдената с решението част, алтернативно да намали размера на задълженията.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли за отмяна на ревизионния акт като незаконосъобразен и необоснован. Претендира разноси, съгласно списък. В допълнително представени писмени бележки се претендира отмяна изцяло на обжалвания РА, поправен с РАПРА, в частта потвърдена с решението на директора на дирекция ОДОП-София при ЦУ на НАП. Излага съображения незаконосъобразност на установени допълнителни задължения за годишен и авансов данък за периода от 2015 г. до 2019 г. в общ размер на 17158.86 лв., както и начислените лихви и данък върху годишната данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ за 2015 г. в общ размер на 21 804.71 лв. и начислените лихви за забава.

Ответникът– Директор на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт, в съдебно заседание оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна и недоказана. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Софийска градска прокуратура не изпращат представител.

Административен съд София– град, след като обсъди оплакванията в жалбата, събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020003920-020-001 от 01.07.2020 г., издадена от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП София, оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП София, с която е възложено извършването на ревизия на В. С. Г., регистрирана като ЕТ „ВИОЛЕТА ГЕНДЖЕЛИЕВА ВИЖЪН“ за установяване на задълженията по

ЗДДФЛ за годишен и авансов данък на ЕТ и за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г., и за установяване на задълженията за ДОО и УПФ- за самоосигуряващи се лица по КСО, а също и здравноосигурителни вноски- за самоосигуряващи се лица по ЗЗО за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2019 г. Заповедта е връчена по електронен път на 17.07.2020 г. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата започва да тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 17.10.2020 г.

Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221020003920-020-002/15.10.2020 г., издадена от горепосочения компетентен орган, срокът за извършване на ревизията е удължен с два месеца до 17.12.2020 г. Връчването е осъществено по електронен път на 05.01.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221020003920-092-001/31.01.2023 г., връчен по електронен път на 01.02.2023 г. Ревизираното лице е подало писмено възражение срещу РД по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, вх. №59-00-111#1/14.03.2023 г.

Ревизията приключила с оспорвания в настоящото производство Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020003920-091-001/28.03.2023 г., издаден от С. Д. К.- орган, възложил ревизията, и Д. Д. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП София - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 31.03.2023 г.

С РАПРА №П-22221023067837-003-001/11.04.2023 г. /връчен на 26.05.2023 г./, неразделна част на РА №Р-22221020003920-091-001 от 28.03.2023 г към определените в хода на ревизията резултати са добавени и декларирани, но невнесени от ревизираното лице суми в общ размер на 7,74 лв., както и лихви за забава в общ размер на 83,70 лв., по периоди и вид задължения, както следва: годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периодите от 2015 г. до 2019 г. в общ размер на 17 158,86 лв., както и начислени лихви за забава в размер на 7 638,20 лв. /по РА лихвите в размер на 7 636,45 лв. и определени с РАПРА лихви в размер на 1,75 лв. за 2019 г., във връзка с деклариран, но невнесен в срок данък/; данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2015 г. в общ размер на 21 804,71 лв., както и лихви за забава в размер на 15 393,37 лв. /по РА 15 357,83 лв./ и лихви за забава за 2019 г. в размер на 35,54 лв./; задължения за лихви за 2019 г. за държавно обществено осигуряване /ДОО/- за самоосигуряващи се лица по Кодекса за социално осигуряване /КСО/ в размер на 18,12 лв.; задължения за лихви за 2019 г. за здравноосигурителни вноски- за самоосигуряващи се лица по Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ в размер на 26,11 лв.; декларирани, но невнесени задължения за универсален пенсионен фонд- за самоосигуряващи се лица по КСО за 2019 г. в размер на 7,74 лв., както и лихви за забава в размер на 2,18 лв., или общо задължения за донасяне в размер на 38971.31 лв. и лихви за просрочие общ в размер на 23077.98 лв., всичко общо- 62049.29 лв.

В хода на ревизионното производство са предприети процесуални действия с цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на ревизираното лице, подробно описани в ревизионния доклад, неразделна част от ревизионния акт.

Извършени са справки в електронните информационни масиви на НАП по отношение на изплатени суми, различни от доходи от трудови правоотношения и пенсии, данни за подавани данъчни декларации по чл. 41 от ЗОДФЛ и чл. 50 от ЗДДФЛ, справки в

персонален регистър на Национален осигурителен институт /НОИ/, Имотен регистър и Търговски регистър на Агенцията по вписвания.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, от страна на приходните органи са връчени на ревизираното лице Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221020003920-040-001/31.08.2020 г., с което са изискани справки за налични парични средства в брой в началото и в края на всеки от ревизираните периоди, ведно с документи за произход на средствата; получени през ревизираните периоди доходи и осъществените разходи; доказателства за предоставени/получени заеми, сделки с недвижими имоти и МПС и други, а също и с първични, и вторични счетоводни документи, банкови и касови, договори и анекси, протоколи, оборотни ведомости, главни книги, хронологичен регистър на стопанските операции, книги за приходите и разходите, касови книги. В отговор не са представени документи и писмени обяснения, а също и счетоводни записвания по отношение на ЕТ за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г.

На основание чл. 57 от ДОПК са изискани писмени обяснения от трети лица. Направени са запитвания до дружествата за комунални услуги, относно платени от ревизираното лице суми за топлоенергия, електроенергия и вода, както и до дружествата за доставка на мобилни услуги. От търговските банки в страната е изискана информация относно наличие на открити от жалбоподателката банкови сметки, движение и наличности по тях, наличие на закупени и продадени ценни книжа. Изготвено е и Искане №Р-22220620002059-032-003/28.08.2020 г. до Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, до Столична община и [община]. На основание чл. 47 от ДОПК е изпратено и Искане №Р-22221020003920-032-002 от 15.10.2020 г. за извършване на действия от други контролни органи- Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ относно регистрирани данни за напускане на физическото лице на територията на страната и съответните регистрирани влизания. Изискана е информация и от СДВР, сектор „Пътна полиция“ относно регистрирани превозни средства.

С Протокол №Р-22221020003920-ППД-001-001/16.12.2020 г. е извършено присъединяване на доказателства от приключила проверка по отношение на ревизираното лице с №П-22221019096696. С Протокол №П1610940/08.09.2022 г. е удостоверено извършено посещение на декларирания адрес за кореспонденция по чл. 8 от ДОПК- [населено място], [улица], ет. 3, ап. 5, според който лицето не е открито на адреса и не е осъществен преглед на документи.

Ревизията е протекла при условията на чл. 122 и чл. 124а от ДОПК. Изготвено е Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22221020003920-113- 001 от 18.12.2020 г., а също и Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от с.з №Р-22221020003920-139-001/18.12.2020 г., връчени по електронен път на посочения от физическото лице имейл адрес [електронна поща] на 05.01.2021 г. В предоставения 14-дневен срок за становище В. Г. не е представила доказателства, първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри, ведомости и рекапитулации към тях, както и други, необходими за установяване на размера на дължимите данъци и осигурителни вноски.

Органите по приходите установили по отношение на годишен и авансов данък на ЕТ по ЗДДФЛ следното:

Декларираният основен предмет на дейност на ЕТ „ВИОЛЕТА ГЕНДЖЕЛИЕВА

ВИЖЪН“ е предоставяне на туристически услуги и по- конкретно настаняване в собствения на ЕТ обект- три къщи за гости [населено място], [община], област Благоевград, без осигуряване на храна. За недвижимите имоти е издадено Удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж от V категория №32/21.08.2015 г., издадено от главен архитект на [община], както и констативен Акт за установяване годността на строежа от 29.07.2015 г. Категоризацията на къщите е „три звезди“, съгласно Удостоверение от кмета на [община] №00167/02.10.2015 г., като всяка от тях се състои от три двойни стаи с отделен санитарен възел и фиксирана цена на нощувка при наем на цялата къща в размер на 105,00 евро. Констатирано е, че къщите са с целогодишна заетост. През ревизираните периоди, търговецът е имал едно лице, назначено на трудов договор. Туристите се набират чрез реклама в електронната платформа на сайта www.booking.com, за което има сключени договори и споразумение с ЕТ срещу 15% комисионна за всяка резервация. Лицата, които правят резервации през платформата, заплащат нощувките по банков път по сметка на посредника. ЕТ е с регистрация по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ от 20.12.2011 г.- регистрация по избор, независимо от облагаемия оборот.

В ревизионния доклад е посочено, че в обекта има ЕКАФП с номер на фискалното устройство №DY384348 /до 29.03.2019 г./ и от 29.03.2019 г.- ФУ №DY477857, като в обекта се заплаща само в брой, за което се издава касов бон, а при поискване и фактура.

Установено е, че средствата за финансиране на дейността на ЕТ са с произход лични средства, заеми от различни физически лица, както и от субсидии от ДФЗ по „Програма за развитие на селските райони 2007 г.- 2013 г.“ съгласно „Мярка 311-Подкрепа и развитие на микропредприятия“ по „Проект №01/312/02332/09.12.2011 г.“ с размер на финансирането общо 368 363,80 лв. Сред присъединените доказателства са три анекса от 2012 г., 2013 г., 2014 г. и три анекса от 2015 г. /21.04.2015 г., 27.04.2015 г. и 07.08.2015 г./. Видно от банковите извлечения, във връзка с финансирането са постъпили следните суми по сметката на ЕТ- на 04.10.2012 г.- общо 184 000,00 лв. и на 13.11.2015 г.- общо 183 349,79 лв., като сумите са заведени по счетоводна сметка 499 „Финансиране от ДФ Земеделие“.

По договор за заем от 16.03.2015 г., ЕТ получил заем в размер на 50 000.00 евро и от С. Б.. Кредитът е заведен по сметка 151 „Получени краткосрочни заеми“, която към 31.12.2015 г. е с крайно салдо в размер на 0,00 лв.

На 06.12.2014 г. В. Г. усвоила сумата от 111 000,00 лв., във връзка с ипотечен кредит с пълна отговорност на физическото лице №201/1268/30886151 от 27.11.2014 г., сключен с банка „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД. Целта на кредита е била финансиране на ЕТ през 2015 г.

На 13.07.2015 г. по сметката на ЕТ е постъпила сума в размер на 5 000,00 евро по предоставен заем от А. Ф.. На 08.12.2015 г. сумата е върната. Освен това, от физическото лице Н. Х. според 5 договора от м. 04.2015 г. и един договор от 14.08.2015 г., В. Г. е получила в брой парични средства в общ размер на 44 100,00 лв. /7 500,00 лв.+ 5 000,00 лв.+ 9 000,00 лв.+ 6 000,00 лв.+ 7 500,00 лв.+ 9 100,00 лв./. Сумите са върнати на лицето през м. 11.2015 г., м. 12.2015 г. и м. 12.2016 г. Според Протокол №П-22221419217668-141-001 от 21.01.2020 г., част от присъединените доказателства, е извършена насрещна проверка на Н. Х.. В отговор са предоставени договори, разписки и доказателства за произход на паричните средства.

Органите по приходите взели предвид и данни от счетоводна сметка 460 „Разчети със

собственици“ за периодите от 2014 г. до м. 05.2019 г., където получените и възстановени на физическото лице суми са отразени по години.

Според данни от „регистър за настаняване на туристите“ по години е вписан следният брой лица: 2015 г.- няма туристи; 2016 г. - 93 туристи; 2017 г. - 188 туристи; 2018 г. - 164 туристи; към 31.05.2019 г. - 58 туристи. Подробно описани в таблица на стр. 5 - 6 в РД са и приходите от продажби според фискалните устройства. Жалбоподателят подавал годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ за всички процесни години.

За 2015 г. от ЕТ е подадена ГДД, вх. №224391600576631/03.05.2016 г., с която е деклариран счетоводен финансов резултат, а също и след преобразуването за данъчни цели- загуба в размер на 22 074,52 лв. На основание чл. 122, ал. 1 от ДОПК и доколкото не са установени недеklarирани продажби, органите по приходите приели отчетените от лицето приходи в размер на 89,26 лв. Предвид непредставени счетоводни регистри, от които да е видно осчетоводяването на декларирани разходи в общ размер на 22 163,78 лв., издателите на ревизионния акт приели, че същите са в размер на 0,00 лв. Върху изчислената годишна данъчна основа за 2015 г. в размер на 89,26 лв.. е определен 15% данък в размер на 13,39 лв., както и съответните лихви за забава.

За 2016 г. е подадена ГДД, вх. №2210И0434366/02.10.2017 г., с която е деклариран счетоводен и данъчен финансов резултат - загуба в размер на 21 470,99 лв. Декларираните от ЕТ приходи в общ размер на 28 066,05 лв. са потвърдени и в ревизията предвид съпоставката на размера им спрямо наличните счетоводни регистри и подадените справки декларации по ЗДДС. Извършена е корекция по отношение на декларираните от лицето разходи в общ размер на 49 537.04 лв. Отчетените разходи за материали в размер на 12 706.10лв. и други финансови разходи в размер на 127, 08лв. не са признати за данъчни цели, тъй като извършването им не са ангажирани първични и вторични счетоводни документи. Относно отчетените разходи за амортизации в размер на 36 703,86 лв. не е предоставен данъчен амортизационен план и доколкото на основание чл. 68 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за данъчни цели се амортизира само стойността на дълготрайния актив, закупен със собствени средства, а 70% от стойността на обектите е финансирана от ДФЗ, са признати само 30% от декларираните амортизации за годината, или 11 011,16 лв. На основание чл. 122, ал. 1 от ДОПК, при съпоставката на така определените при ревизията приходи и разходи е изчислена годишна данъчна основа за доходите от стопанска дейност в размер на 17 054,95 лв. Определен е 15 % данък за внасяне за 2016 г. е в общ размер на 2 558,25 лв., ведно с начислени лихви за забава.

За 2017 г. е подадена ГДД, с която е деклариран счетоводен финансов резултат- печалба в размер на 20 074,61 лв. Декларираните от ЕТ приходи в общ размер на 51 823,38 лв. са потвърдени и в ревизията предвид съпоставката на размера им спрямо наличните счетоводни регистри и подадените справки декларации по ЗДДС. Извършена е корекция по отношение на декларираните от лицето разходи в общ размер на 31 748,77 лв. Признати за данъчни цели са

само разходи в общ размер на 9 715,06 лв., отразени дневниците за покупки по ЗДДС за 2017 г., както следва: получени стоки/услуги по фактури, издадени от ЧЕЗ ЕАД, в общ размер на 5 126,07 лв.; получени услуги от booking.com - комисионна за резервации в общ размер на 3 913,99 лв.; счетоводни услуги в общ размер на 500.00 лв.; абонаментна такса касов апарат - 175,00 лв. Разходи в размер на 5 472,07 лв. /разходи за материали/ и 12 222,66 лв. лв. /разходи за външни услуги/ не са признати за данъчни цели, тъй като за извършването им не са ангажирани първични и вторични счетоводни документи. Относно отчетените разходи за амортизации в размер на 14 054,04 лв. е констатирано, че не е предоставен данъчен амортизационен план и доколкото на основание чл. 68 от ЗКПО за данъчни цели се амортизира само стойността на дълготрайния актив, закупен със собствени средства, а 70% от стойността на обектите е финансирана от ДФЗ, то за данъчни цели са признати само 30% от декларираните амортизации за годината, или 4 216,21 лв. На основание чл. 122, ал. 1 от ДОПК, при съпоставката на така определените при ревизията приходи и разходи е изчислена годишна данъчна основа за доходите от стопанска дейност в размер на 37 892,11 лв. Определен е 15 % данък за внасяне за 2017 г. в общ размер на 5 683,82 лв.. ведно с начислени лихви за забава.

За 2018 г. е подадена ГДД, с която е деклариран счетоводен финансов резултат - печалба в размер на 19 443,30 лв. Декларираните от ЕТ приходи в общ размер 60 493,18 лв. са потвърдени и в ревизията предвид съпоставката на размера им спрямо наличните счетоводни регистри и подадените справки декларации по ЗДДС. Извършена е корекция по отношение на декларираните от лицето разходи в общ размер на 41 049,88 лв. Декларираните разходи за материали в размер на 5 635,92 лв. и разходи за външни услуги в размер на 15 404,73 лв. не са признати за данъчни цели, тъй като за извършването им не са ангажирани първични и вторични счетоводни документи. Признати за данъчни цели са разходи в общ размер на 9 425,09 лв., отразени дневниците за покупки по ЗДДС за 2018 г., както следва: получени стоки/услуги по фактури, издадени от ЧЕЗ ЕАД в общ размер на 3 972,48 лв.; получени услуги от booking.com - комисионна за резервации в общ размер на 5 365,11 лв.; абонаментна такса касов апарат - 87,50 лв. Признати за данъчни цели са и отчетените разходи за персонал в общ размер на 5 955.19 лв. Относно отчетените разходи за амортизации в размер на 14 054,04 лв. е констатирано, че не е предоставен данъчен амортизационен план и доколкото на основание чл. 68 от ЗКПО данъчни цели се амортизира само стойността на дълготрайния актив, закупен със собствени средства, а 70% от стойността на обектите е финансирана от ДФЗ, то за данъчни цели са признати само 30% от декларираните амортизации за годината, или 4 216,21 лв. На основание чл. 122, ал. 1 от ДОПК. при съпоставката на така определените при ревизията приходи и разходи е изчислена годишна данъчна основа за доходите от стопанска дейност в размер на 40 896,69 лв. /60 493,18 лв. приходи минус 19 596,49 лв. разходи/. Определен е 15 % данък за внасяне за 2018 г. в размер на 6 134,50 лв., ведно с начислени

лихви за забава.

За 2019 г. е подадена ГДД. с която е деклариран счетоводен финансов резултат - печалба в размер на 2 195,91 лв. и данъчна печалба в размер на 2 225,25 лв. Декларираните от ЕТ приходи в общ размер 39 177,44 лв. са потвърдени и в ревизията предвид съпоставката на размера им спрямо наличните счетоводни регистри и подадените справки декларации по ЗДДС. Извършена е корекция по отношение на декларираните от лицето разходи в общ размер на 36 981,53 лв. Декларираните разходи за суровини, материали и външни услуги в общ размер на 20 000,00 лв. не са признати за данъчни цели, тъй като за извършването им не са ангажирани първични и вторични счетоводни документи. Признати за данъчни цели са само разходите в общ размер на 7 798,08 лв., отразени дневниците за покупки по ЗДДС за 2019 г., както следва: получени стоки/услуги по фактури, издадени от ЧЕЗ в общ размер на 3 328,80 лв.; получени услуги от booking.com - комисионна за резервации в общ размер на 3 435,95 лв.; счетоводни услуги - 850,00 лв.; абонаментна такса касов апарат - 183,33 лв. Признати за данъчни цели са и отчетените разходи за персонал в общ размер на 11 000,00 лв. Относно отчетените разходи за амортизации в размер на 6 000,00 лв. е констатирано, че не е предоставен данъчен амортизационен план и доколкото за данъчни цели се амортизира само стойността на дълготрайния актив, закупен със собствени средства, а 70% от стойността на обектите е финансирана от ДФЗ, то за данъчни цели са признати само 30% от декларираните амортизации за годината, или 1 800,00 лв. На основание чл. 122, ал. 1 от ДОПК, при съпоставката на така определените при ревизията приходи и разходи е изчислена годишна данъчна основа за доходите от стопанска дейност в размер на 18 579,36 лв., съответно е определен данък за 2019 г. в общ размер на 2 786,90 лв. След приспадане на внесени от лицето 18,00 лв. и лихви в размер на 1.75 лв., с определен данък за внасяне в размер на 2 768.90лв., ведно с начислени лихви за забава.

Относно Данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ:

Приходните органи установили, че в ревизирания период В. С. Г. не е омъжена, няма деца. В отговор на връченото на 05.01.2021 г. ИПДПОЗЛ и Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 и чл. 124, ал. 1 от ДОПК, същата не е ангажирала доказателства, съответно разходи за издръжка и живот, разполагаеми суми към м. 01.2015 г. и останалите ревизиранни периоди.

При съпоставката на наличните парични средства в брой и по банков път, както и данните за извършени разходи и получени приходи през отделните ревизиранни години, органите по приходите не установили превишение на разходите над приходите за 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г., съответно не е налице данък за внасяне, определен в ревизионното производство. Единствено за 2015 г. е констатирано, че получените от В. Г. доходи са по-малко от извършените през същата година разходи, респективно е начислен данък върху изчислената в хода на ревизията данъчна основа, предмет на спор и в жалбата пред настоящата инстанция.

Относно наличните парични средства към началото на 2015 г. органите по приходите приели, че преди ревизирия период лицето е имало възможност за спестявания /подавани годишни данъчни декларации, с които са декларирани доходи от трудови и извънтрудови правоотношения/, предвид което е определено начално салдо на наличните парични средства в брой към 01.01.2015 г. в размер на 5 000,00 лв. По банковите сметки към същата дата са били налични общо 1 008,60 лв., а към 31.12.2015 г.- общо 2 328,32 лв.

През годината жалбоподателката получила парични средства в общ размер на 142 790,14 лв., в т. ч. доходи от трудови правоотношения в общ размер на 12 036,60 лв. /по договори за управление и контрол общо 6 039,78 лв. от „ОПТИМИСТС“ ООД, и общо 5 996.82 лв. от „БОЛКАН БРОУДКАСТИНГ“ ЕАД; заеми от лицето Н. Х. в общ размер на 44 100,00 лв.; 15 000,00 лв.-временна финансова помощ от „БОЛКАН БРОУДКАСТИНГ“ ЕАД. постъпили по банкова сметка на лицето; 89,26 лв. - доходи от стопанска дейност като едноличен търговец, определени в хода на процесното ревизионно производство; 83 600,00 лв.- върнати суми от ЕТ „ВИОЛЕТА ГЕНДЖЕЛИЕВА ВИЖЪН“, по данни от предоставена при предходната проверка счетоводна сметка 460 „Разчети със собственици“.

Направените през 2015 г. разходи, в общ размер на 364 517,48 лв., установени в хода на ревизионното производство, са по данни от дневници за продажби от регистрирани по ЗДДС лица към жалбоподателката в общ размер на 16,42 лв.; платени суми за електроенергия в общ размер на 212,26 лв.; платени суми за телекомуникационни услуги в общ размер на 39,90 лв.; платен данък за моторно превозно средство в размер на 207,75 лв.; върнати суми на заемодател Н. Х. в общ размер на 36 600,00 лв.; предоставени средства на ЕТ „ВИОЛЕТА ГЕНДЖЕЛИЕВА ВИЖЪН“ в общ размер на 302 125,93 лв., по данни от предоставена при предходната проверка счетоводна сметка 460 „Разчети със собственици“; 348,00 лв. превод по сметка на лицето С. Б. Я.; 10 056,12 лв.-погасяване на лихви /8 379.19 лв. и главница /1 676,93 лв./, във връзка с получен кредит от „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД; 10 000,00 лв.- превод към лицето В. П. Т.; 2 850.00 лв.- превод към лицето Феик Ф. М.; 584,28 лв. - платени застраховки; 1 476,82 лв.- платени осигурителни вноски като самоосигуряващо се лице.

На основание чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК е констатирано, че е налице несъответствие между получените доходи /общо 142 790,146 лв./ и наличните парични средства към 01.01.2015 г. /общо 6 008.60 лв./ и от друга страна извършените разходи /364 517,48 лв./ и наличните парични средства към 31.12.2015 г. /0,00 лв./. Предвид непредставянето на доказателства в подкрепа на противното и след подробен анализ на всички относими към В. Г. обстоятелства, на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Разликата в общ размер на 218 047,06 лв. е приета като данъчна основа за облагане с данък. На основание чл. 48 от ДОПК е начислен данък за 2015 г. в размер на 21 804,71 лв. и лихви забава.

С жалба вх. №94-В-203 от 10.04.2023 г. по регистъра на ТД на НАП София и вх. №23-22-564/12.04.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП София, подадена от В. С. Г., с регистрация като едноличен търговец /ЕТ/ „В. Г. ВИЖЪН“, ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020003920-091-001/28.03.2023 г., поправен с Акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221023067837-003-001/11.04.2023 г., издадени от С. Т. К.- орган, възложил ревизията и Д. Д. Т.- ръководител на ревизията, е оспорен по административен ред и потвърден с Решение №800/13.06.2023 г. на Директор на Дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП.

Видно от приетата по делото ССЧЕ, неоспорена от страните и кредитирана от съда като компетентно изготвена, при използване на специални знания, вещото лице е описало и анализирано по години 2015г.- 2019г. всички фактури и основания за начислен разход от ЕТ В. Г. ЕТ. Извършен е анализ и са описани месеците и сумите, които не може да се признаят като текущ разход, поради осчетоводяване на първични документи издадени в предходни периоди и осчетоводени в следващи периоди. Експертът проследил как са заведени в счетоводството на ревизираното лице процесните активи– три къщи за гости, находящи се в [населено място], общ. Г., обл. Благоевград, в т.ч. отразена стойност, счетоводната и данъчната амортизация за всяка от ревизираните години, предвид и получените финансираня във връзка с придобиването им. Вещото лице не споделя определените данъчни амортизации от ревизиращ екип за 2016г. като 30% от 36706,86 лева по две причини: в амортизируемата стойност има и актив, който е изцяло платен от ЕТ Вижън - 5586,78 лева за оградата; в амортизируемата стойност са въведени активи, които нямат качеството на актив, и за тях разхода следва да се признае още в 2015г. при въвеждане на обекта в експлоатация. Експертът определя като правилни счетоводни амортизации на стойност в размер на 201306,83 лева (виж табл. 2.3) и данъчни в размер на 10254,23 лева.(табл. 2.5) за 2016г.; за 2017г.- 85975,86 лева и данъчни 6370,61 лева; за 2018г.- 6370,61 лева и данъчни 6370,61 лева; за 2019г.- 6370,61 лева и данъчни 6370,61 лева. Едновременно с тези активи при проверката на всички фактури от доставчици през 2015г. и 2016г. е установено, че са закупувани още активи– интернет сайт, чугунени котлета за парно с монтаж и всичките тези активи не са осчетоводени като такива, а в сметка 460 партида „допълнителни разчети за збр. къщи за гости“ в размер на 19897,76 лева и другата партида „разходи за бъдещи периоди“– 13457,58 лева. В сметка 460 в партидата „разходи за бъдещи периоди“– 13457,58 лева има 4000 лева по договор за реклама за 2016г., които не са намерили отражение в сметка 602 Разходи за услуги и не са осчетоводени като разход в ЕТ Вижън. Приходите от финансиране при ограничението до 11.05.2017г. за мониторинг следва да се признаят до този период и платените суми в размер на 367349,79 лева, осчетоводени в сметка 499 „Други кредитори“ да стигнат до нула лева за амортизируемите активи и разходи, съответно за 2015- 96691,94 лева /като сбор от 33007,74 лева-полагаща се сума на финансирани разходи и 63684,20 лева от

финансирани амортизации/; за 2016г /191052,60 лева от финансирани амортизации/; за 2017г.– 79605,25 лева /от финансирани амортизации/. Всички амортизации на активи, които не са закупени със собствени средства не се признават за данъчни цели, а такова разделение не е направено от ЕТ Вижън. В заключение вещото лице е посочило, че описвайки и анализирайки обстоятелствата, с приложен паричен поток на Г., не се установява недостиг на парични наличности.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от лице с право и интерес от оспорване– адресат на утежняващ административен акт, който подлежи на съдебен контрол, и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост по аргумент от чл. 156, ал. 2 от ДОПК. С оглед на това съдът намира жалбата за процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Съгласно нормата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосноваост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Процесният ревизионен акт е валиден, издаден от материално компетентен, териториално компетентен и компетентен по степен административен орган, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК и в съответствие с Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. по тълк. д. № 10/2016 г. на ОС на съдиите от I и II отделение на ВАС.

Оспореният РА, поправен с РАПРА е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

РА, РД и ЗВР са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени. ЗВР, заповедите за изменение на ЗВР, РД и РА са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, вр. чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 и представляват текстов запис, съхраняван в електронна форма. На основание чл. 184, ал. 1 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК ответникът по жалбата е представил същите по делото в заверен препис на хартиен носител. Посочените електронни документи са подписани с квалифициран електронен подпис от органите по приходите, посочени във всеки от тях като техен/техни издатели. От страна на ответника са представени разпечатки на удостоверенията към

електронните подписи на лицата, издали ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, от които е видна валидността на подписите на органите по приходите.

Не е изтекъл преклузивният срок чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК.

Във връзка с доводите на жалбоподателя относно издаване на РД и РА извън законоустановения 14-дневен срок, както и че заповед за продължаване на срока за изготвяне на ревизията не е изготвяна и не е връчвана на В. Г., и връчване на уведомленията след срока на ревизията, съдът намира следното:

Съгласно чл. 114, ал.1 ДОПК срокът за извършване на ревизията е до три месеца и започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане. Според ал.2 ако срокът по ал. 1 се окаже недостатъчен, той може да бъде продължен до два месеца със заповед за удължаване на срока от органа, възложил ревизията. А съгласно ал.3 когато сроковете по ал. 1 и 2 се окажат недостатъчни поради особена фактическа сложност на конкретния случай, срокът може да бъде продължен общо до не повече от три години със заповед за удължаване на срока на изпълнителния директор, издадена въз основа на мотивирано предложение на териториалния директор. Анализът на нормите на чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК обосновават извода, че органът по приходите, възложил ревизията има правомощия да удължава срока на същата до максималния срок от 5 месеца, като правомощия да удължава срока на ревизията над този петмесечен срок има единствено и само Изпълнителния директор на НАП.

В процесния казус, ревизираното лице В. Г. е надлежно уведомено за ревизията, възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020003920-020-001 от 01.07.2020 г., връчвана по електронен път на 17.07.2020 г. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата започва да тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията, който изтича на 17.10.2020 г. Така определения в нормата срок се е оказал недостатъчен, поради което със ЗИЗВР №Р-22221020003920-020-002 от 15.10.2020 г. срокът е удължен с още два месеца, т.е. до 17.12.2020 г. Същата заповед е връчвана на 05.01.2021 г.

Съгласно чл. 117, ал.1 ДОПК Ревизионният доклад се съставя от ревизиращия орган по приходите не по-късно от 14 дни след изтичането на срока за извършване на ревизията, като според ал.5 ревизираното лице може да направи писмено възражение и да представи доказателства в 14-дневен срок от връчването на ревизионния доклад пред органите, извършили ревизията. Когато срокът е недостатъчен, той се удължава по искане на лицето, но с не повече от един месец.

Съответно, в разпоредбата на чл.119, ал.2 ДОПК е визирано, че ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение.

Процесният Ревизионен доклад /РД/ е издаден след посочения 14-дневен срок, след изтичане на срока на ревизията. РД №Р-22220320003632-092-001 е издаден

на 31.01.2023 г., като е връчен на 01.02.2023 г. по електронен път. Ревизираното лице е депозирило писмено възражение срещу РД по реда на чл.117, ал.5 ДОПК, вх. № №59-00-111#1/14.03.2023 г. Обжалваният в настоящото производство Ревизионен акт е издаден на 28.03.2023 г., т.е. в срока по чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

Издаването на РД извън срока обаче е нарушение, което не може да се квалифицира като съществено, поради което и не се отразява на законосъобразността на акта. Сроковете по чл. 117, ал. 1 и чл. 119, ал. 2 от ДОПК са инструктивни, а не преклузивни, неспазването им не преклузира правото на оправомощените лица да издадат съответния административен акт, нито води до нарушаване или ограничаване на правото на защита на ревизираното лице. Събирането на доказателства и позоваването на такива, събрани в периода от изтичане на срока за издаване на РД до неговото фактическо издаване също не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като тези доказателства могат да бъдат представени в производство по обжалване и да бъдат взети предвид. В своята практика Върховният административен съд многократно е имал поводи да посочи, че срокът по чл. 117, ал. 1 от ДОПК не е преклузивен, а изтичането му се отразява единствено на годността на събраните след този момент доказателства. Неспазването му не преклузира правото на оправомощените лица да издадат съответния административен акт, нито пък води до нарушаване или ограничаване на правото на защита на ревизираното лице. По аргумент от чл. 119, ал. 2 от ДОПК, РД е неразделна част от РА и неговата законосъобразност не подлежи на самостоятелен съдебен контрол, а се преценява във връзка с основанията за законосъобразност на РА /например Решение № 4950 от 25.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 12477/2021 г., I о./.

Съгласно трайната съдебна практика, процесуалните нарушения са от категорията на съществените такива, в случаите, които тези нарушения засягат правото на защита на участващите в производството лица, а също така и нарушения, които, ако не бяха допуснати, крайният резултат, т.е. крайният акт би бил различен от постановения такъв.

В настоящия случай при определяне на задълженията с ревизионния акт е приложен процесуалният ред по чл. 122 и сл. ДОПК, като от страна на приходните органи е прието, че са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 4, 5 и т.7 ДОПК- 2. налице са данни за укрити приходи или доходи; 4. липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред; 5. документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване; 7. декларираният и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на

безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период.

В тежест на органите по приходите е да установят в хода на ревизията обективното наличие на особен случай, да обосноват този извод и да го подкрепят със съответните доказателства, приемайки, че е оправдано да се премине към установяване на задължения за облагане с данък по специалния ред.

Безспорно, в ревизионното производство по реда на чл. 122 ДОПК е задължително да се даде възможност на ревизираното лице да докаже всички източници на своите средства, включително и тези, които не са декларирани от него. Установяване наличието на допълнителни средства за финансиране, във от подлежащите на деклариране облагаеми доходи по смисъла на ЗДДФЛ, е задължение на органа по приходите по смисъла на визираното в чл. 3, ал. 1 ДОПК основно начало за обективност. Съгласно разпоредбата на чл.122, ал.2 от ДОПК данъчната основа по чл.122, ал. 1 се определя след анализ на обстоятелствата, регламентирани изчерпателно в т.1-16 от ал.1 на чл.122 от ДОПК. Съгласно чл.123, ал.1 ДОПК в случаите по чл. 122, ал. 1 при определяне на основата по реда на чл. 122, ал. 2 се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба или доход, когато: 1. стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране, получени от него; 2. направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по § 1, т. 3, буква "а" от допълнителните разпоредби явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства. В тази връзка следва да се отбележи, че липсата на изрично позоваване на органа в РА на разпоредбата на чл.123, ал.1 ДОПК не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила.

В случая жалбоподателят оспорва установените спрямо В. С. Г., ЕТ „ВИОЛЕТА ГЕНДЖЕЛИЕВА ВИЖЪН“ задължения за годишен авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за данъчни периоди 2015г., 2016г., 2017г., 2018г. и 2019г. в общ размер на 17158,86 лева главница и 7636,45 лихви, и данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2015г. в общ размер на 21804,71 лева главница и 15357,83 лева лихви.

Следва да се отбележи, че ЗДДФЛ не съдържа разпоредби, регламентиращи извършване на съпоставка между реализирани доходи и извършени разходи, както и разпоредби, регламентиращи възможността за приемане на установения недостиг и/или превишение /с неизяснен произход/ на парични средства за данъчна основа, върху която да се определи прекия данък. Такива разпоредби се съдържат в чл. 122 и чл. 123 от ДОПК.

Настоящата инстанция счита, че са били налице основания за извършване на ревизия по особения ред, предвиден в чл. 122 от ДОПК.

От доказателствата по делото обаче се установи по категоричен начин, както бе

посочено и по-горе, че със ЗИЗВР №Р-22221020003920-020-002 от 15.10.2020 г. срокът на ревизията е удължен до 17.12.2020 г. /връчена на 05.01.2021 г./ Уведомлението по чл. 124, ал. 1 ДОПК №Р-22221020003920-113-001/18.12.2020 г. и Уведомлението по чл.17, ал.1, т.2 ДОПК № Р-22221020003920-139-001/18.12.2020 г., са издадени ден след крайния срок на ревизията и са връчени на 05.01.2021 г.

При така установеното, от съществено значение за спора е обстоятелството, че уведомлението по чл. 124, ал. 1 е издадено и връчено след изтичане на срока за извършване на ревизията. Т.е., процесуалното действие по чл. 124, ал. 1 ДОПК е извършено след приключването на ревизията и не може да служи като годно основание за преминаване към особения ред за облагане по чл. 122 и сл. ДОПК. Допуснатите от ревизиращия екип нарушения на процесуалните правила са съществени, тъй като засягат законосъобразността на ревизията по реда на чл. 122 и сл. ДОПК. В този ред на изложение според Тълкувателно решение № 11 от 03.12.2021 г. по тълк. д. № 3/2020 г. на ВАС, при извършване на данъчна ревизия по общия ред на физическо лице, не може на лицето да се определят данъчни задължения на основание чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ върху данъчна основа, равна на превишението с неустановен произход на разходите над приходите за годишния данъчен период, а ревизията следва да е извършена по реда на чл. 122 и сл. ДОПК. Не може да се извърши облагане на дохода, тъй като няма установен източник на този доход, който да бъде отнесен към хипотезата на чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ, а данъчна основа, която се равнява на превишаването на разходи над приходи, представлява единствено разход на данъчно задълженото лице. Доказателствената тежест за наличие на облагаем доход в случая е на органите по приходите при стриктно спазване на административнопроизводствените правила.

Предвид изложеното, в случая не е налице презумпцията по чл.124, ал.2 ДОПК. При така установения паричен поток на Г. /видно от ССЧЕ/ не се установява недостиг на парични наличности. За да приеме това съобрази, че с РА е определен данък върху годишната данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ за 2015 г. в общ размер на 21 804.71 лв., както и дължима лихва за забава в размер на 15 357.83 лева /15362.19лв., от която е внесена 4.36 лв./, като приходните органи приели, че за 2015 г. получените от В. Г. доходи са по-малко от извършените през същата година разходи, респективно е начислен данък върху изчислената в хода на ревизията данъчна основа. На основание чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК е констатирано, че е налице несъответствие между получените доходи /общо 142 790,146 лв./ и наличните парични средства към 01.01.2015 г. /общо 6 008.60 лв./ и от друга страна извършените разходи /364 517,48 лв./ и наличните парични средства към 31.12.2015 г. /0,00 лв./. Предвид непредставянето на доказателства в подкрепа на противното и след подробен анализ на всички относими към В. Г. обстоятелства, на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК, разликата в общ размер на 218 047,06 лв. е приета като данъчна основа за облагане с данък и на основание чл. 48 от ДОПК е начислен данък за 2015 г. в размер на 21 804,71

лв., а също и лихви забава.

По делото се установи, че Договор на ЕТ Вижън с ДФЗ от 11.05.2012г., с предмет финансиране на предоставен и одобрен проект “Къщи за гости 1.2.3“, включва три къщи за гости, ограда, доставка и монтаж на мебели, Черно-бяла техника, спално бельо, както и разходи за проект и разходи за управление на проекта, на общата стойност 526897,57 лева, от които 368363,80 лева-субсидия, а самофинансирането от ЕТ Вижън е в размер на 158533,77 лева. Мониторинговият период на финансирането е посочен в договора /5 годишен/ и като краен срок е посочена дата 11.05.2017г. ЕТ Вижън е получило първото финансиране по осъществяването на проект №01/312/02332 от 09.12.2011г. на 04.10.2011г. в размер на 184000 лева и второто окончателно плащане в размер на 183349,79 лева, получено на 13.11.2015г. От 2012г. до 2015г. са подписани 6 броя анекси. От Анекс №6/07.08.2015 Постъпилите средства от финансиране са в размер на 367349,79 лева, които по договор имат краен мониторингов период до 11.05.2017г. Това се потвърждава от кредитираната от съда ССЧЕ. Вещото лице е констатирало, че получените средства като първи транш от ДФЗ в ЕТ Вижън В. Г. също постъпват в банковите сметки на ЕТ Вижън в 2011 г. За да осигури съфинансирането на проекта В. Г. получава текущи заемни средства от различни лица, които връща в брой или по банка, както и получен кредит от Уникредит Булбанк АД и предоставени дарени пари от родители и баба.

В ревизионния доклад са описани декларираните доходи от физическото лице за периода 2010г. -2014г. /л. 25/56 РД/, а именно доходи от трудови правоотношения и други доходи за 2014г. с обща годишна данъчна основа 22026,24 лева и удържан данък 1846,29 лева, а за предходните години минимални доходи. Предоставени са договорите за заеми с Н. Х. и същите са описани от ревизиращият екип и са взети предвид като текущо през 2015 г. разполагаеми 44100 лева и частично върнати 36600 лева. В ревизионният доклад е описан договор за банков кредит №201/1268/30886151 от 27.11.2014г. в размер на 111 000 лева, който не е включен като разполагаема парична наличност от ревизиращите органи. Допълнително от В. Г. са предоставени движение на банковата сметка с IBAN [банкова сметка] от Уникредит Булбанк АД за периода 27.11.2014г.-31.12.2014г., в която е усвоен кредита на 08.12.2014г. Получената като кредит сума е изтеглена в брой на 09.12.2014г. в размер на 109180 лева и на това основание сумата е разполагаема в брой от В. Г. и експертът я включва в разполагаемо начално салдо в брой. Допълнително е предоставен договор за заем от 01.09.2014г. със заемодател В. П. Т. и заемополучател В. Г., заедно с разписка за предаване на паричната сума в размер на 10000 лева. В 2015 година от банковата сметка на В. Г. е върнат този заем на Т. и това е отразено в паричен поток за 2015г., поради което следва да се включи тази парична наличност към разполагаемите в брой от В. Г.. Допълнително са ангажирани от В. Г. разписки за получени дарени пари от: Ц. Г.– (баба на В.), сума в размер 12000 лева, предадени на 28.11.2014г.; и 50000 лева- предадени на 17.12.2010г.; С. Х. В.– (майка на В.), сума в размер на 14000

лева, предадени на 24.06.2014г.; С. Г.– (баща на В.), сума в размер на 14500 лева, предадени на 16.10.2013г.; и 10000 лева, предадени на 29.05.2014г. Сборът от гореописаните суми в размер на 219680 лева следва да се вземе за разполагаме от В. Г.. Разходите на физическото лице за годините преди 2015г. не са изследвани и няма събрани данни в делото и поради това обстоятелство, вещото лице изискало предоставяне на ГДД по чл. 50 ЗДДФЛ за 2014г. При извършена и аритметична проверка на изготвения паричен поток за 2015г. е установено, че в колона „Постъпления“ вписания сбор в размер на 142790,14 лева не включва сумата от 12036,60 лева, която е вписана като доход от трудови правоотношения. Сумата, включена като доход от стопанска дейност в размер на 89,26 лева, експертът счита, че същата не следва да се включва, поради обстоятелството, че това не са получени пари от Г.. Сумата е финансов приход за ЕТ, формиран от парични наличности в банковата сметка на ЕТ и този приход за ЕТ остава разполагаме в банковата сметка на ЕТ. От вещото лице, след анализ на сумата включена в колона постъпления в размер на 83600,83 лева е установено, че в същата са включени и обороти от прихващане в размер на 600,83 лева (100+500.83), тоест реалното движение на пари е в размер на 83000 лева и с този аргумент включва тази сума в паричен поток. В сумата включена в паричен поток като разход на ред 21“Предоставени парични заеми на трети лица“ в размер на 302125,93 лева, 100 лева са предмет на прихващане и следва да се изключат.

По изложените по- горе съображения и доколкото за 2015 г. не се установява недостиг, тоест превишение на извършените плащания над разполагаемите средства, жалбата в тази част е основателна.

На следващо място, по отношение на установените с РА задължения да годишен авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за данъчни периоди 2015г., 2016г., 2017г., 2018г. и 2019г. в общ размер на 17158,86 лева главница и 7636,45 лихви, предвид установеното в ССЧЕ, съдът намира следното:

За 2015 г. от ЕТ е подадена ГДД, с вх. №224391600576631/03.05.2016 г., с която са декларирани финансови приходи общо в размер на 89.26 лв., потвърдени и в ревизията. Съобразно установеното от вещото лице в ССЧЕ, което се кредитира от съда като компетентно изготвено, при използване на специални знания, при финансови приходи общо в размер на 89.26 лв. /видно от РД/ и финансови разходи общо в размер на 38 602.02 лв., за посочения данъчен период 2015 г. е налице данъчна загуба в размер на 38512.76 лв. При това положение сумата за облагане е 0 лв., а данъчната загуба следва да бъде приспадната в следващите данъчни периоди. С оглед изложеното, съдът намира, че следва да отмени РА в тази част относно установените задължения да годишен авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за данъчен период 2015г.

За 2016 г. е подадена ГДД, с вх. №2210И0434366/02.10.2017 г., с която са декларирани от ЕТ приходи в общ размер на 28 066,05 лв., потвърдени и в ревизията предвид съпоставката на размера им спрямо наличните счетоводни регистри и подадените справки декларации по ЗДДС. Съобразно заключението

на вещото лице общия размер на финансовите разходи е 21 155.55лв. Т.е. установена е данъчна печалба в размер на 6 910.50 лв. В случая следва тази сума да бъде приспадната от данъчната загуба за 2015 г., или от 38512.76 лв. се извади 6 910.50 лв. и остава неприспадната данъчна загуба в размер на 31 602.26 лв. Предвид това сумата за облагане е 0лв. Това влече отмяна на РА и в тази част.

За 2017 г. е подадена ГДД, с която са декларирани от ЕТ приходи в общ размер на 51 823,38 лв., потвърдени и в ревизията. Съобразно заключението на вещото лице данъчните разходи са в общ размер на 22 319.38лв. Т.е. налице е данъчна печалба в размер на 29 503.94 лв., която сума следва да бъде приспадната от остатъка на данъчната загуба за минал период от 31 602.26 лв. и остава неприспадната данъчна загуба в размер на 2 098.32лв., поради което облагаемата сума е 0 лв. С оглед установеното следва РА да бъде отменен и в тази част.

За 2018 г. е подадена ГДД, с която са декларирани от ЕТ приходи в общ размер 60 493,18 лв., потвърдени и в ревизията предвид съпоставката на размера им спрямо наличните счетоводни регистри и подадените справки декларации по ЗДДС. Съобразно ССЧЕ разходите са в общ размер на 28 944.47 лв. Предвид това е налице данъчна печалба в размер на 31 548.71 лв., от която сума следва да се извади остатък от данъчната загуба за минал период 2 098.32лв. При това положение е налице данъчна печалба и облагаемата сума е в размер на 29 450.39 лв. по 15%, данъкът за внасяне за 2018 г. е 4417.56 лв. и лихва за забава в размер на 1767,58 лева.

За 2019 г. е подадена ГДД, с която декларираниите от ЕТ приходи в общ размер 39 177,44 лв., потвърдени и в ревизията. Съобразно ССЧЕ данъчните разходи са в общ размер на 33 659.39 лв. Предвид това данъчната печалба е в размер на 5518.05 лева. От тази сума следва да се приспаднат осигурителните вноски по данъчната декларация, поради което облагаемата данъчна основа е 3 414.69 лв. Предвид това установеният данък е 512.20 лв., ведно с лихви в размер на 152,87 лева.

На следващо място, настоящата инстанция намира за неоснователна претенцията за отмяна на РА досежно установените задължения за лихви за 2019 г. за ДОО- за самоосигуряващи се лица по КСО в размер на 18,12 лв.; задължения за универсален пенсионен фонд- за самоосигуряващи се лица по КСО за 2019 г. в размер на 7,74 лв., ведно с лихви за забава в размер на 2,18 лв.; задължения за лихви за 2019 г. за здравноосигурителни вноски - за самоосигуряващи се лица по ЗЗО в размер на 26,11 лв. не са налице основания за отмяна на РА. Още повече, че и жалбоподателят не сочи конкретни аргументи в тази насока, но и с жалбата по административен ред и с жабата до съда претендира отмяна на РА изцяло. Поради което жалбата в тази част следва да се отхвърли като неоснователна.

Предвид всичко изложеното до тук, съдът намира, че следва РА да бъде отменен в частта досежно установените задължения за данък върху годишната

данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2015 г. в размер на 21 804,71 лв. и лихви за забава в размер на 15 362,19 лв., както и задължения за лихви за 2019 г. в размер на 35,54 лв.

Следва да бъде отменен и в частта на установените резултати за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периодите от 2015 г. до 2017 г. включително /за 2015г- 13.39лв; 2016- 2558.25лв.; 2017г.- 5683.82лв./, общо в размер на 8255.46 лв., както и начислени лихви за забава в общ размер на 4 402.42 лв.

Следва РА да се измени в частта на установените резултати за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периода 2018 г. от 6134.50 лв. на 4417.56 лв. и за 2019 г. от 2 768.90 лв. на 512,20 лв., или в общ размер на 4 929.76 лв. и лихва в общ размер на 1 920.45 лв.

Следва да се отхвърли досежно установените задължения за лихви за 2019 г. за ДОО- за самоосигуряващи се лица по КСО в размер на 18,12 лв.; задължения за универсален пенсионен фонд- за самоосигуряващи се лица по КСО за 2019 г. в размер на 7,74 лв., ведно с лихви за забава в размер на 2,18 лв.; задължения за лихви за 2019 г. за здравноосигурителни вноски- за самоосигуряващи се лица по ЗЗО в размер на 26,11 лв.

На основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, с оглед изхода на делото, представеният списък по чл.80 ГПК и ангажираните доказателства, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски съобразно уважената част в общ размер на 7051.17 лева. На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част в размер на 990.44 лева, съгласно чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. С. Г., ЕТ „ВИОЛЕТА ГЕНДЖЕЛИЕВА ВИЖЪН“, ЕИК-[ЕИК], Ревизионен акт № Р-22221020003920-091-001/28.03.2023 г., поправен с РАПРА №П-22221023067837-003-001/11.04.2023 г., издадени от С. Т. К.- орган, възложил ревизията и Д. Д. Т.- ръководител на ревизията, потвърден с Решение №800/13.06.2023 г. на Директор на Дирекция „ОДОП“- [населено място] при ЦУ на НАП, в обжалваната част относно установените задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2015 г. в размер на 21 804,71 лева и лихви за забава в размер на 15 362,19 лева, и задължения за лихви за 2019 г. в размер на 35,54 лева, както и в частта на установените резултати за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периодите от 2015 г. до 2017 г. включително, общо в размер на 8255.46 лева, и начислени лихви за забава в общ размер на 4 402.42 лева.

ИЗМЕНЯ по жалба на В. С. Г., ЕТ „ВИОЛЕТА ГЕНДЖЕЛИЕВА ВИЖЪН“, ЕИК-[ЕИК], Ревизионен акт № Р-22221020003920-091-001/28.03.2023 г., поправен с РАПРА №П-22221023067837-003-001/11.04.2023 г., издадени от С.

Т. К.- орган, възложил ревизията и Д. Д. Т.- ръководител на ревизията, потвърден с Решение №800/13.06.2023 г. на Директор на Дирекция „ОДОП“- [населено място] при ЦУ на НАП, в обжалваната част относно установените резултати за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за данъчни периоди 2018 г. и 2019 г. в общ размер на 4 929.76 лева и лихви в общ размер на 1 920.45 лева.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. С. Г., ЕТ „ВИОЛЕТА ГЕНДЖЕЛИЕВА ВИЖЪН“, ЕИК-[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221020003920-091-001/28.03.2023 г., поправен с РАПРА №П-22221023067837-003-001/11.04.2023 г., издадени от С. Т. К.- орган, възложил ревизията и Д. Д. Т.- ръководител на ревизията, потвърден с Решение №800/13.06.2023 г. на Директор на Дирекция „ОДОП“- [населено място] при ЦУ на НАП, в обжалваната част относно установените задължения за лихви за 2019 г. за ДОО- за самоосигуряващи се лица по КСО в размер на 18,12 лева; задължения за универсален пенсионен фонд- за самоосигуряващи се лица по КСО за 2019 г. в размер на 7,74 лева, ведно с лихви за забава в размер на 2,18 лева; задължения за лихви за 2019 г. за здравноосигурителни вноски- за самоосигуряващи се лица по ЗЗО в размер на 26,11 лева.

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите, да заплати на В. С. Г., ЕТ „ВИОЛЕТА ГЕНДЖЕЛИЕВА ВИЖЪН“, ЕИК-[ЕИК], разноски по делото в размер на 7051.17 лева.

ОСЪЖДА В. С. Г., ЕТ „ВИОЛЕТА ГЕНДЖЕЛИЕВА ВИЖЪН“, ЕИК-[ЕИК] да заплати на Националната агенция по приходите, разноски по делото в размер на 990.44 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: